

Fiskerimaader. Derfor skal jeg i Modfætning til den ærede næstsidste Aaler udtale, at jeg tror, at Sagen er af en saadan Betydning, at den vel egner sig til den Forhandling med den ærede Indenrigsminister, som er stillet i Udsigt. Jeg nærer det Haab, at der deraf skal følge Noget, som kan fremme dette for det Almene saa vigtige Anliggende. — Med Hensyn til Andragendet under Nr. 24 fra Havnekommissionen i Marstal er der af et Mindretal gjort en Indstilling til Indenrigsministeren . . .

Formanden: Det er kun de Indstillinger, hvorom hele Udvalget er enigt, som nu ere til Forhandling.

Aufjær: Om Forlæbelse! det havde jeg ikke hørt. Jeg skal da hermed slutte.

Tanber: Jeg vil tillade mig et Par forte Bemærkninger i Anledning af Andragendet under Nr. 30 fra 52 Fiskere i Strandhuse. Jeg har kunnet slutte mig til den Indstilling, der er gjort om dette Andragende, fordi jeg antager, at der i nærværende Tilfælde virkelig har været Anledning til Klage, uagtet jeg efter de Underretninger, der fra flere Sider ere komne til mig, i det Hele maa antage, at hvis Loven om Bundgarnsfiskeriet er bleven misbrugt og misligholdt i forskjellige Retninger, er det snarere i en Retning modsat den, som dette Andragende angiver. Man har snarere indskrænket Brugen af Bundgarn i højere Grad, end Loven tillader, og mere, end man paa mange Steder kan anse for rigtigt og tilraadeligt. Den ærede Ordfører har allerede gjort en Antydning i den Retning, men jeg maa dog for mit Vedkommende anse det for rigtigt at tage et bestemt Forbehold imod, at der af min Deltagelse i denne Indstilling kan udledes Noget som helst om, at man bør skærpe Loven om Bundgarnsfiskeri i det Hele taget.

Winther: Det er en Udtalelse af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), der bevæger mig til ogsaa at sige et Par Ord angaaende Andragendet under Nr. 19. Er der nogen Indtægtskilde, som ligger brakt her i Landet, forekommer det mig at være Havfiskeriet, og det har ofte været beslægtet, at man ikke har kunnet komme Fiskerne til Hjælp paa en saa kraftig Maade, som man ønskede. Vi have især tænkt os, at Anlægget af Baadehavne ved Statens Hjælp skulde være et af de virksomste Midler til at fremme denne Industri; men her foreligger nu et Andragende fra Mænd, der forudsætter at kunne skaffe en temmelig betydelig Driftskapital tilstede, hvorved der netop kan tilveiebringes den Slags Fiskeriflåde, som vi ikke hidtil have haft her i Landet, og hvis Savn er Grunden til, at vort Havfiskeri ikke har givet det Udbytte, som var ønsket.

Det forekommer mig virkelig forunderligt og i stærk Modsigelse med de Bestræbelser, vi hidtil have gjort her i Landet for at fremme denne vigtige Næringsvei, at man nu vil stille overordnede Forbringere, fordi der her forlanges en Rentegaranti for Kapitalen. Det forekommer mig ligeledes, at det ærede Medlem stillede Finantsudvalget i en meget ubelig Stilling, navnlig i Sammenligning med den Stilling, han selv indtog, da et verdensberømt Fiskeriflåde henvendte sig til ham. Han indtog da en ganske anden Stilling, idet han fordrede, at et Andragende, han skulde kunne anbefale, maatte være modent, medens han tror, at Finantsudvalget har stillet sig paa det Standpunkt, at det vil anbefale et efter hans Mening umodent Andragende. Dette kan jeg ikke lade sidde paa Finantsudvalget paa Grund af, at jeg er Medlem af det og har deltaget i Indstillingen. Naar man nærmere vil efterse, hvad Finantsudvalget omtaler i sin Betænkning, vil man finde, at det forudsætter det som en Mulighed, at Andragendet ikke bliver modent til Afgjørelse ved Finantslovens tredje Behandling iaar. Det forudsættes altsaa af Finantsudvalget, at Andragendet kan have forskjellige Stadier at gennemløbe, og der er saaledes virkelig ikke nogen Grund til at lade formode, at Finantsudvalget har villet indstille til hovedfuls Afgjørelse Noget, som ikke var modent dertil. Det er blot denne lille Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre til det ærede sagtyndige Medlem, der i den Grad har tildraget sig Udlandets Opmærksomhed, at man har henvendt sig til ham i denne saa vigtige Sag. Dette med Hensyn til det ærede Medlems Udtale af det nævnte Spørgsmaal. — Jeg vil endnu blot sige, at jeg, naar der nu stilles et saadant Foretagende i Udsigt, — og før Driftskapitalen er tilveiebragt, er der jo ikke Tale om at gjøre Noget. — rigtignok ikke synes, man skulde berøve Vedkommende Modet og maatte Leiligheden til at faae et saa vigtigt Foretagende sat i Gang. Det vilde forekomme mig i højeste Grad ubelidt, om der her fra Thingets Side skulde reise sig Stemmer derimod, da Thinget ellers ved saa mange Leiligheder har gjort Sit til, at denne Gren af Industrien kunde nyde Fremme. Det ærede Medlem (Sagb) har villet fremstille Sagen saaledes, som om vi, der have anbefalet Andragendet, have villet skade Fiskerne paa Vestkysten; men dette er vistnok saa langt fra Tilfældet, at jeg er overbevist om, at hvis der fra deres Side kom et Andragende, hvorefter man med nogen Rimelighed kunde gjøre Noget for at støtte dem, vilde dette fra alle Sider møde den samme Velvilje, som jeg eisfarer, at den ærede Ordfører allerede har udtalt i saa Henseende. Der er altsaa saa meget mindre Grund til at reise den Art Beskyldninger imod Udvalget, som det ærede Medlem har reist. Spørgt skal jeg overlade Sagen til den ærede Ordfører, som udfører sit Hverv paa tilfredsstillende Maade; men jeg har dog for mit